

КЛУБОВЕ ИНСУЛА ЕВРОПА

ИЗДАНИЕ НА УЧИЛИЩНИТЕ КЛУБОВЕ "ИНСУЛА ЕВРОПА"

Празникът на духа - 1 ноември

*О, будители народни -
цял низ светли имена
чисти, смели,
благородни,
Вий сте наш те знамена.*

*Чест и слава, вечна слава
вам, будители народни!
Ваш та памет
въдъхновява
към дела за светли дни!*

Някога, в началото на миналия век, българите почувствали нуждата да сътворят такъв празник – Празник на духа. Денят на народните будители е посветен на делото на книжовниците, просветителите, борците за национално освобождение, съхранили през вековете духовните ценности на нацията и нейния морал. Между тях има самотни отшелници и велики царе, монаси, светци и мъченици, бунтовници, учени, учители...

А днес? Какво е за нас 1 ноември? Дали само ден, в който не учим, или ден, който чувстваме наистина като празник? Отговорът няма да е еднозначен. Много са местата в България, училищните дворове, в които на 1 ноември звучи химнът на Народните будители, а ние свеждаме за малко глави и се замисляме за

всички онези, пробудили у нас стремежа към знание, духовност и свобода.

И огледаме ли се около нас, виждайки учителите, които обикновено са в основата на организиране на празника, неминуемо си задаваме и другия въпрос: „А нашите учители, и те ли са Будители?“

Днес всеки учител, учен, писател или творец е в някакъв смисъл и будител, въпреки че контекстът на днешната епоха изисква тази будителска дейност да се проявява по коренно различен начин в сравнение с миналото. Но и днес Учителят върши същото – отваря пред децата вратите на света на знанието с методи, по-модерни от тези на XIX в., учи на духовност и възпитава морални ценности - по-малко с назидателните си забележки за дисциплината, повече със собственото си присъствие и поведение - и се стреми да ни направи свободни хора, като осъзнаем правата си, борим се срещу това, което ни отвращава, имаме собствено мнение, което да защитаваме и отстояваме...

Честит празник, Будителю!

Ти, който всяка сутрин ни посрещаш в училище!

Ти, който ни товариш с домашни и задачи!

Ти, който може да ни гледаш строго, но в повечето от съвместните ни мигове Ти си човекът, който ни обича!

Ти, който винаги си до нас...

Честит празник!

"Клуб Инсула-44" - София

Проектът се осъществява с финансираната подкрепа на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2007-2013, съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския

В БРОЯ:

- **Това сме ние**
- **Аз и Европа**
- **Насилието в училище**
- **На посещение във Франция**
- **Празник на училището**
- **Страница на музите**

16 октомври - празникът на нашето училище

16 октомври е забележителна дата в календара на нашето училище. На този ден СОУ „Цанко Церковски“ чества 136 години от своето създаване. За този дълъг период то преживя разцвет и промени в положителен аспект. 136 години успех, творчество и развитие.

В празничния ден бе организирано тържество за малки и големи. По-късно, като подарък за рождения си ден, училищната сграда се сдобри с нов учебен кабинет – по география и история.

На откриването присъстваха преподавателите на СОУ „Цанко Церковски“, кметът

и заместник кметът на общината. Госпожа Минева – директор на училището и господин Чакаров с гордост срязаха лентата пред кабинета и поканиха гостите вътре.

На стр. 2.

НОВОТО ЕВРОПЕЙСКО ОБЩЕСТВО

АНТИСПИН ДЕН - "БЪДИ В ЧАС!"

В България 4000 души живеят с вируса ХИВ. 3000 от тях не знаят за това! За поредна година на 1 декември отбелязваме **Световния ден за борба срещу СПИН.** По инициатива на Мина Дъхтева и Ваня Пашикова, членове на клуб Инсула и доброволци в Българския младежки Червен кръст, в СОУ „Христо Смирненски” – гр. Брезово беше организиран Анти СПИН ден на 1-ви декември.

В часа на класа те събраха всички ученици от 9 до 12 клас в Мултифункционалната зала на училището, за да чуят лекция относно вируса ХИВ и болестта СПИН, изнесена от госпожа Боряна Христова – учител по биология. На лекцията бяха раздадени информационни брошури и разбира се всеки получи панделка, с която да покаже съпричастието си. Също така всеки получи и единственото предпазно средство, за сега, срещу вируса ХИВ – кондом. Благодарим на съученичните си за проявената инициатива и за изключително полезната лекция на госпожа Христова.

Клуб Брезово

Информационна кампания “Започни сега”

Последната седмица на ноември членовете на Клуб „Инсула Европа” при СОУ “Цанко Церковски” гр. Полски Тръмбеш подготвиха и проведоха сред своите съученици информационна кампания под наслов „Започни сега!”. Тя включваше радиопредаване, дискусии информационно табло и викторина.

С това мероприятие те запознаха аудиторията с Европейската програма за промените в климата, която стартира през 2000 година, предвиждаща над 40 мерки за опазване на околната среда. Някои от тях са: по-ефективно използване на енергията от възобновяеми източници, нови стандарти за енергийна ефективност на сградите, мерки за намаляване на емисиите на въглероден дioxid от индустриалните фирми и н. т.

Особено място в кампанията бе отделено на това как да се включим и ние в това начинание и какво реално можем да направим в ежедневието.

Ако всички направим малки промени в навиците, можем да окажем огромно въздействие върху природата.

Да започнем сега!

Да започнем сега да икономисваме енергия, като:

Гаси лампите, когато излизаме от стаята;

Използвай енергоспестяващи крушки;

Използвай енергоспестяващи електрически уреди от клас А /съгласно задължителния европейски етикет за енергийна ефективност/;

Никакъв standby- изключи напълно;

Постави капак на тенджерата, когато готвиш;

Да започнем сега да опазваме въздуха:

Не карай кола, а колело /когато е възможно/

Купувай местни стоки, за превозването им не се отделят толкова много прахови и озонни замърсители;

Качвай спътници в кола или използвай градския транспорт;

Когато използваш кола, не я оставяй да загрева;

Търси цветето – еко етикет, върху праховете за прахове, тоалетната хартия, бои, лакове и др. Продуктите с този символ не съдържат летливи органични съединения и следователно подобряват качеството на въздуха.

Да започнем сега да използваме водата по-отговорно:

Проверявай крановете да не капаят;

Използвай душ вместо вана;

Използвай икономичните режими на пералните и миалните машини;

Използвай дъждовната вода за миене на колата или за поливане;

Да започнем сега да намалим отпадъците от бита:

Събирай разделно отпадъците и ги предавайте за рециклиране;

Стреми се да намалиш количеството на опаковки;

Пазарувай с многократно използвани торби;

Използвай акумулаторни батерии;

Това са част от идеите, които членовете на Клуб „Инсула Европа” споделиха с останалите ученици.

Като европейски граждани, ние действително сме загрижени за околната си среда. Правейки верния избор в ежедневието си неща, можем да помогнем в общите усилия да спрем екологичните катастрофи!

**Клуб Инсула Европа
Гр. Полски Тръмбеш**

16 октомври - празникът на нашето училище

Свещеникът прочете молитва за осветяване на кабинета и отправи своите благопожелания към присъстващите. Мероприятието бе съпроводено с почерпка и пита, както и много аплодисменти от страна на гостите.

Новооткритата учебна стая е много модернизирана и съвременна. Тя създава условия за по-добро учене и по-голям комфорт на учащи-

те. Директорът на училището сподели своите желания и амбиции за още такива придобивки и поводи на събиране.

Преподавателите по съответните предмети също са щастливи от създаването на кабинета и с радост ще работят в него.

На нас, учениците, остава само да пожелаем много успехи на училището и да върви все така напред и нагоре!

**Михаела, 10а
Клуб Инсула Европа
Гр. Полски Тръмбеш**

ДА БЪДЕМ МЛАДИ ЕВРОПЕЙЦИ

НАСИЛИЕТО В УЧИЛИЩЕ

Насилието е много важно, но доста често пренебрегван проблем. За него се говори твърде малко. Гласността, която му е дадена, е недостатъчна, за да се реши проблем от такова естество.

За начало нека дефинираме понятието насилие. Насилието може да се прояви в най-разнообразни форми – от дразни и обидни забележки до нанасяне на физически травми, дори и убийство. Затова като определение може да посочим, че насилие е всяко поведение, което нарушава правата на друг човек.

Учениците са изложени на непосредствено насилие от страна на свои връстници. Фактор, който провокира жестокост в ученическата общност, е агресивността на самите ученици, зависеща от индивидуалните им особености. Други фактори са традиции в училищната общност, провокиращи и стимулиращи агресията и насилието, както и непознаване на други начини за решаване на проблеми. От многото действия, нарушаващи правата на човека, могат да се обособят няколко вида насилие: физическо, емоционално, вербално, психическо и сексуално.

Голяма част от психолозите смятат, че коренът на агресията в училището се дължи на прекъснатата връзка ученик-родител-ученик. Липсата на комуникация между децата и родителите нанася сериозна вреда върху децата най-вече докато са малки. Защото децата няма на кого да споделят и хубавите, и лошите моменти, които ги съпътстват.

Опитът показва, че в училище всички тези моменти могат да се срещнат в една или друга степен. Статистиката сочи, че през изминалата 2008 г. броят на регистрираните жертви на насилие е 1600, а за първото шестмесечие на 2009 г. този брой надвишава 1060. А дали някой се е замислял за всички, които не говорят за този проблем. А той взима все повече и повече жертви. Ситуацията нямаше да е толкова мрачна, ако знаехме как да се справим с него и как да разпознаваме потенциалните агресори.

Проблемът обаче не се ограничава само в България. В

световен план проблемът изглежда много по-мощен и застрашителен. Ето пример как две силно развити държави в Европа се борят с проблема.

Във Франция висшите педагогически училища са създали факултативен стаж за преподаване в трудни ситуации. Бъдещите учители влизат в ролята на актьори, симулирайки конфликти, вдъхновени от истински случки. Понякога бъдещите учители се изненадват от собствените си реакции, докато разиграват различни училищни сцени. След представянето се анализира поведението на всеки. Целта е да се "отгледат" адекватни реакции и да се разбере същността на проблема.

При решаването на училищни конфликти никой не трябва да бъде изолиран, нужна е солидарност и единство на класа. Това е формулата не просто на успеха, а на оцеляването в трудни ситуации.

В Испания за първи път са осъдени двама ученици, защото тормозели своя съученичка в клас, в двора и извън сградата на училището. 14-годишното момиче било обект на систематичната агресия на двамата младежи. Те обиждали момичето, отправяли му сексуални заплахи - с други думи момичето живеело в истински кошмар. При съдата е, че агресорите не могат да се приближават на по-малко от 300 метра разстояние, както и да започнат посещаването на уроци по сексуалните въпроси. Законът за насилието, в частност училищното, е много строг в Испания. В същото време положението в испанските училища е обезпокоително - липса на уважение, лошо поведение и обучение, лоша дисциплина.

В България степента, до която е стигнало насилието в училищата, е много висока. В медиите се говори само за най-тежките случаи, но примерите на насилие са хиляди. Няма ученик, който да не е участвал или да не е бил свидетел на физическо и психическо насилие. Насилието се шири повече сред по-малките, отколкото сред големите ученици. Смята се за нормално споровете между ученици да се разрешават с удари.

През март тийнейджърското списание „Браво“ стана инициатор на кампанията „Не затваряй очи!“, подкрепена от всички популярни български изпълнители. Идеята на кампанията е до края на годината известните на тийнейджърите лица да се опитат да им повлияят, като се срещнат и разговарят с колкото се може повече ученици. Успоредно с кампанията стартира гореща телефонна линия **95 85 000**. Беше създадена и гривна лента, която да показва съпричастност към кампанията.

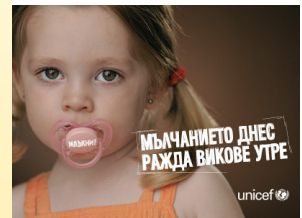

Нещата не са по-различни и в 44. СОУ, гр София, където се проведе анкета между учениците. По повечето въпроси те са единодушни. Близко 80% от учениците твърдят, че са ставали жертва на психически или физически тормоз, а за някои това е част от ежедневието им. Повечето анкетирани биха се намесили в ситуация на насилие или биха се обърнали към учител.

Паолина Лашова
Клуб Инсула-44 София

АКТУАЛНА АНКЕТА

През м. октомври 2009 г. проведохме анкета с ученици от VII, IX, XI-XII клас във връзка със зачестилите в медиите материали за насилието в училище. В нея се включиха 50 ученици.

На въпроса „**Как ще постъпите, ако сте свидетел на насилие в училище?**“ повечето ученици отговарят, че в такива ситуации ще повикат учител, някои ученици мислят, че не могат да направят нищо, а трети биха подкрепили по-слабата страна.

На въпроса „**Били ли сте жертва на насилие в училище?**“ по-голяма част от учениците отговарят с утвърдително. Те отбелязват, че са били жертва на психическо насилие – обидни думи за външност, фигура, облекло... Някои от анкетирани споделят, че са били обекти на психически, и на физически тормоз.

На въпроса „**Кой смятате, че е виновен за агресивното поведение на съучениците ви?**“ анкетирани дават различни отговори. Преобладава мнението, че родителите и семейната среда влияят върху поведението. Родителите нямат време за децата си, понякога са агресивни към тях. Агресията е навсякъде около нас, а това рефлектира

„Хитът в 44-то за 2009 г. – ГРАФИЧНИЯТ ДИЗАЙН”

През ноември 2008 г. стартира проектът „Междучилищен център по медии и графичен дизайн – район „Подуяне”, финансиран от Европейския социален фонд чрез Оперативната програма „Развитие на човешките ресурси”. Ръководител на проекта е нашето училище, съвместно с 95. СОУ и 42. ОУ.

За 320 ученици, половината от нашето училище, обучители са нашите учители, експерти журналисти и дизайнери от водещи медии, студиа и преподаватели от НБУ. Най-голяма помощ в изготвяне на междучилищния вестник получихме от г-н Жеков (учител по ИТ в 44. СОУ) и г-н Димитров (учител по философия в 44. СОУ). Те бяха неотлъчно до нас – помагаша ни, даваха ни съвети и ни подтикваха да се изявяваме.

На нас учениците ни се осигури възможността да се запознаем с реалната работна среда, като прилагаме познанията си по графичен дизайн – в редакции, рекламни и интернет студиа, печатници.

„Междучилищен център по медии и графичен дизайн” ни даде не само знания, но и опит през миналата учебна година. Усвоихме много от техниките на графичното проектиране, запознахме се с нови хора и имаме възможността поне веднъж ние да определяме правилата. Полагахме голям труд, дори идвахме и през лятото, за да правим летен брой на училищния вестник. Обстановката беше като в една истинска редакция. Влизайки в кабинета, всеки

един от нас долавяше магията на журналистиката. Имаше възможността да посетим две печатници, да видим отблизо през какви етапи минава една страничка от вестника, докато стигне до крайната цел – читателя.

Организирахме и два семинара в читалище „Неофит Бозвели”, на които представихме на съученици и преподаватели какво правим и какво още ни предстои. Читалището беше украсено с рисунки на ученици от 44. СОУ, а събитието – отразено от журналисти от водещи медии, но най-важното беше, че всички се забавлявахме.

До този момент сме издали 4 броя училищен вестник, за който избрахме подобаващото име – „Млади репортери”. Материалите, интервютата, снимките и графичното оформление на броевете са подготвени от самите нас.

Специалната програма на междучилищен център обедини по уникален начин основите на медиазнанието с основни познания за софтуера, който позволява създаването на печатни и интернет медии по съвременен и модерен начин.

Ваня Иванова
Клуб Инсула-44 София

ТОВА

„Радиопирати”

През 2009 г. нашето училище в партньорство с група млади журналисти, ПМГ в гр. Монтана и НХГ в гр. Благоевград осъществи проект за създаване на Национално младежко интернет радио по линията на Европейския социален фонд, наречен от участниците „Радиопирати”.

Журналистката от Дарик Радио Мария Йотова изготви материалите за обучението по радиожурналистика: „История на радиото”, „Новата медия”, „Новината”, които ние разглеждахме по време на заседанията на Радиожурналистическия клуб – 44. СОУ. Членове на нашия клуб участваха и в конкурса за есе на тема „Какво искам да кажа по радиото?”.

През месец март започна вторият етап на нашето обучение. Началото му беше твърде нестандартно и ефектно. Заседанието на нашия клуб беше посетено от журналиста Мартин Карбовски, известен с предаването си в Дарик Радио – „Пропаганда” и най-вече с телевизионното си предаване „Отечествен фронт”. Присъствието му доста ни развълнува, а и представата ни за него беше доста

объркана. Но без да се смутим скоро го засипахме с въпроси: какво означава думата „морал” за журналиста; къде е границата, която не може да преминава; как открива обектите на своите предавания. Мартин Карбовски заинтригуван от нашата дискусия, не спести съветите си към нас, като ги облече в ярки примери от собствената си практика.

Веднага след това ни се предостави възможността да се вживеем в ролята на репортери. Надя Теодосиева, ръководител на проекта, и Мария Йотова ни раздадоха диктофони и се започна... Взимахме интервюта един от друг, а след това сами ги сваляхме на донесената от тях техника. И така сред безброй закачки и весели моменти записвахме, триехме, редактирахме и монтирахме, докато не се получи желаният резултат.

През месец юли бяхме и гости на Дарик радио. Показахме се „зад кулисите” на предаването „Пропаганда”, в което гост на М. Карбовски беше новият министър на културата Вежди Рашидов. Допирът до емоцията, царяща в студиото, не може да се опише с думи. Спокойствието, лъхащо от професионалисти-

те, влизаше в ясен контраст с емоциите и вънлението, струящи от нас.

Проектът даде възможност да се открият млади таланти и да се запознаят със същността на журналистическата професия. Помогна ни да се докоснем до магията, наречена „радио”, и до еуфорията, присъща на такава работа. Наученото би изтласкало някои поамбициозни млади репортери направо към върха.

За съжаление практическата ни дейност нямаше голям успех. „Радиопирати” трябваше да се реализира в 2-часови излъчвания на програма директно от училищата партньори. Ние вече си представяхме как ще седнем като истински радиожурналисти със слушалки пред микрофоните. Но... ненавременното финансиране попречи на развитието и изпълнението на проекта ни докрай. Това не повлия по никакъв начин на интереса и на желанието ни да бъдем млади журналисти.

Дано все пак „Радиопирати” да прозвучи в онлайн ефира скоро...

Паолина Лашова
Клуб Инсула-44 София

КАТО ПРИКАЗКА

Из хрониките на Клуб Инсула –44

В живота на всеки има мигове, а понякога и цели периоди, за които не иска да си спомня, и такива, които се опитва никога да не забрави. Решаваме кои са незабравимите ни моменти в зависимост от куп неща: как се оценява нашето присъствие в света, как ние оценяваме нечие присъствие, какво печелим и какво губим от дадена ситуация и още много, много други фактори. Участието ни в проекта „Клуб Инсула Европа“ ни даде не само знания, умения и мотивация, но и безброй незабравими мигове.

Усещам полъха на вятъра. Мирише на липа и планина. Красиво е и е синьо, синьо – дали е от небето, или планината е толкова синя? Всичко е така сгушено и чисто, може би току-що дъждът е спрял и затова мирише прекрасно. Обичам да се връщам мислено в Брезово. Откъде ли не, но да се връщам и да разбирам как тук нищо не се е променило – всичко ме чака точно така, както е било преди месеци, когато бяхме там. Улицата с реката и тополите, пътят към училището в Полски Тръмбеш, завоя с железната ограда и дори дворот е същият. Учителите и приятелите ни са същите. Усмивките са същите. Поздравите, топлината на подадената ръка и сиянието в погледа. Всичко е толкова познато, че чак се плаша, за да не си помисля, че времето е спряло!

А кой не би искал да бъде така – да излезеш, да подредиш така нещата, че като се върнеш, всичко да е по-старому. Да имаш нови приятели, които биха те посрещнали и биха ти подали ръка винаги.

Пътуванията, свързани с проекта, са ми оставили спомен в

сърцето, който да ме връща назад. Открихме много различни светове и заедно с това останаха там, за да ни чакат.

Благодарим на организаторите и на всички участници, които заедно със задължителните изисквания за дисциплина, самоконтрол и постоянен стремеж към доброто ни научиха на усмивки, музика и спомени...

Днес имаме грижи и ежедневие, от което често, много често не можем или не искаме да се измъкнем. Но случва се така, че като заухае на липа, си спомняме за обиколките ни в Свежен. Мислено сме в града, който в самия си център, на площада, отмерва времето, и където всички завои водят до училището.

Още си спомням как лежа в хотела и пиша първата си анотация на книга. Как времето ме притиска, но въпреки това не мисля как ми предстои редактиране на статии, а среща с нови и забавни хора

Яна Андреева

СМЕ НИЕ

„Треперете -”44-то идва“

Ние се гордеем с постиженията на училищния ни отбор по футбол – бъдещи звезди на ПФК „Левски“. Момчетата могат да се похвалят с много победи в Ученическите игри – първо място в София и второ място в България. Истинска гордост е съченикът ни

Сергей Георгиев от XI”б” клас, който в момента се изявява в младежкия отбор на „Реал” Мадрид.

Малките спортисти от III, IV и V клас взеха участие в проекта

„Бейзбол в училище през цялата година”, по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”, финансиран от Европейския социален фонд и Република България. Те се включиха ентузиастично в турнири по бейзбол на игрище „Юнак”. В тях участваха само четири училища от гр. София. Извоювахме подобаващо 2-ро и 3-то място. За постигнатите резултати бяха наградени с екипи и грамоти. Не успяхме да вземем първо място, но в спомениите им остават незабравими дни.

Отборът по баскетбол на нашите момичета от XI-XII клас зае III място на Ученическите игри в

ДА ПЪТУВАМЕ В ЕВРОПА

До Париж и назад...

Ученици от СОУ „Цанко Церковски“, гр.П. Тръмбеш се завърнаха от Франция след участие в проект по програма „Младешта в действие“ на ЕС. Участниците в проекта са момичета, които вече няколко години се занимават с изучаването на международния език Есперанто под ръководството на Мариана Генчева. Момиче-

тата и тяхната ръководителка отпътуваха за Париж на 23 октомври. Там те имаха възможност да разгледат града и неговите околности – посетиха Айфеловата кула и Триумфалната арка, разгледаха и се запознаха с интересната история на двореца Версай ...

В Париж българските есперантисти се срещнаха с останалите участници в проекта – младежи, девойки и ръководители от Чехия, Румъния, Украйна и Франция. По време на пътуването към града - домакин на срещата Vaugé вече започнатите по интернет контакти между младите есперантисти бяха задълбочени и бяха създадени нови приятелства. Основните теми на работната среща бяха

– културен обмен, европейско гражданство и отношения с местните граждани.

Проектната програма включваше обучение за живота и творчеството на Ван Гог и рисуване по начин, подобен на неговите творби, хорово пеене на песни от репертоара на всички участващи народности – изцяло на Есперанто; задълбочено обучение по международния език, представяне и изучаване на народни танци от всички държави – участнички, спортни игри и много други.

По време на дебата с кмета на града и комисаря по европейските въпроси младежите от всички държави поставиха въпроси свързани с настоящето и с бъдещето на Обединена Европа, на които получиха обстоятелни и сериозни отговори.

Всяка държава – участничка подготви изложба с материали от своята страна, които бяха изложени в общинския център на града през цялата седмица

на проекта.

В края на работната седмица участниците организираха концерт, на който представи-

ха наученото през седмицата и изработените от тях материали.

Момичетата от СОУ „Цанко Церковски“ представиха училището си и своята държава блестящо. Те танцуваха и пяха народни песни и танци и завладяха всички с доброто си настроение и познанията си по Есперанто. Всички участници в работната среща заиграха право българско хоро и припяваха български песни заедно с момичетата от П. Тръмбеш.

По време на срещата и вследствие на доброто представяне на българските участници беше предложено нова среща по проекта да се проведе в Полски Тръмбеш през следващата година.

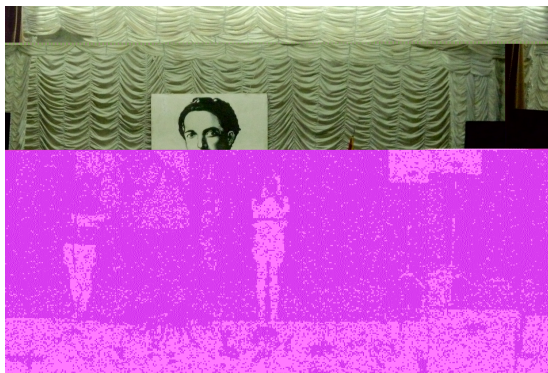
*Наталия Генчева
Клуб Инсула Европа
Гр. Полски Тръмбеш*

172 години светско училище в град Брезово

На 27.11.2009 СОУ „Христо Смирненски“

– гр. Брезово чества 172 годишнината от създаването на Светско училище в град Брезово. Честването на празника започна с празнично шествие от училищния двор до читалището, начело със знамето на училището и портрета на Христо Смирненски. Празника беше отбелязан и с празнично тържество и множество конкурси – компютърна графика, художествен конкурс, литературен конкурс – речитал на стихове от Христо Смирненски, спортни игри и мо-

дерни танци. След „оспорвана битка“ победителите в литератур-

ния конкурс и конкурса за модерни танци показаха уменията си на сцената на читалище „Отец Паисий“ – гр. Брезово. Официални гости на тържеството ни бяха кмета на община Брезово – Стоян Минчев, Генчо Минчев – председател на училищното настоятелство и директорите на останалите училища в общината. Победителите във всички конкурси бяха наградени с награди от директора на училището господин Милко Сарафов.

Клуб Брезово

СТРАНИЦА НА МУЗИТЕ

ХИЛЯДИ ЛИЧНОСТИ

Хиляди личности в едно тяло събрани – зъл бунтар, ненужна твар, мразещо света лице, а до него изплашено дете, момиче с разбито сърце, клоун с нарисувано лице, кукловод със маска, който крещи, човек, молещ някого да прости, и едно малко същество, което не знае какво става и защо...

Личностите се менят, но не и лицето.

Гласовете в главата силно крещат.

А какво ли казва сърцето?

Бунтарят те намира.

Твартата те нарани.

Изплашеното дете разплака се.

Разбих сама сърцето си, после тебе обвиних.

Помолих те за прошка и се съжалих...

Защо плача сега?

Какъв е проблемът - не разбирам!?

Какво става в моята глава?

Защо бунтувам се, а после спирам?

Как ли изглеждам отстрани?

Виждат ли се всичките ми личности?

Вижда ли се промяна в погледа ми,

макар и да не се менят мечтите ми...?

Велимира Кременлиева, IX „а“ к
44 СОУ „Н.Бозвели“, гр. София

Цвети, 9 „а“, Клуб Инсула-44, София

Коледа е, стават чудеса!

АНТЪНИ, Клуб Инсула Европа
Полски Тръмбе

Според преданието на Коледа стават чудеса. На Коледа се сбъдват най-съкровени желания на всички хора - на малки и големи, на бедни и богати. Всеки от нас носи нещо тайно в сърцето си - надява се, моли се и очаква да стане Чудото.

За децата символ на тази надежда е Дядо Коледа. Едни го виждат и получават подарък лично от него, а други - по-поспаливите, с нетърпение търсят под елхата своята мечта - кукла, камсионче, мече или нещо друго.

Юношите отдавна са разкрили Дядо Коледа, но и те се надяват, че помощниците му - мама и татко, ще се съгласят да купят нещо по-скъпичко и по-интересно

нов телефон или последен модел компютър.

Големите - мама, татко, баба и дядо, не се нуждаят от магически старец, за да се убедят в чудеса. Те въртят баницата и с нетърпение очакват да открият своя късмет за годината: здраве, любов, късмет, работа, и разбира се - паричката.

Представите на големи и малки за добро, за щастие, за късмет невини съвпадат - това е нормално.

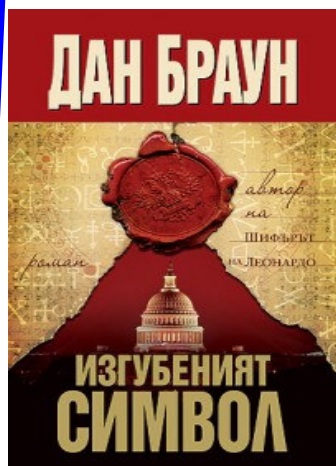
Коледа носи вяра и надежда за всеки! Коледа е, очаквай своето чудо!

Мария Христова, 9 б
Клуб Инсула Европа
Полски Тръмбеш

Конкурс на клуб-Брезово за компютърна графика "Моят роден край"

Камен-7кл., Брезово

Чувството е много странно. Целият свят говори за Дан Браун. Шест години всички очакваха продължението на сериата му за проф. Робърт Лангдън, а дни преди издателите "Рандъм Хаус" да пуснат "Изгубеният символ" в продажба предварителните заявки са главо-замайващи. Как човек да не бъде впечатлен, че дори изплашен от подобна книга.

Очаквано, Браун продължава маниера за привличане на интереса на читателя с езотеричните теми за тайни общества и процеси. Каква по-удобна тема за това от масоните? Страхотно нареден пъзел за запознаване с принципите и същността на масонството. Някои ще

обвинят "Изгубеният символ" в институционализиране на масонството (не че има нужда от такъв акт), но всъщност книгата постига нещо много по-съществено: разбулването на тайните на братството със сигурност намалява страха на хората от подобен тип тайни общества. И в същото време е сериозен гъдел за конспирационните теоретици: много от бащите на американската демокрация са били масони, а в самата книга един запис на масонски ритуал на посвещаване се превръща в проблем на американската национална сигурност.

Самата сцена, в която Браун описва няколко ритуала на посвещаване в следваща масонска степен, звучи наистина впечатляващо. Останалите комбинации и познания в различните езотерични науки също показват отличната подготовка преди и по време на писането на книгата. Романът е изпипан до последно, що се отнася до съвременни технологични и научни постижения. И въпреки това създава усещане за реалност и в най-напрегнатите моменти.

Излизането на книгата на български беше на 22 ноември.

Задача на червената шапчица

Червената шапчица носи сладки в кошница, като техния брой е равен на число, което е по-голямо от 15 и по-малко от 20.

Броят на сладките се дели на 2, 4, и 8. Бабата си взела от сладките толкова, колкото е числото, което се дели на 2, 3, 4 и 6.

Колко сладки носи Червената шапчица?

Колко сладки си е взела бабата?

Остават ли сладки в кошницата?

Ученически "бисерчета"

- Лодката плува по живописните брегове на реката.
- Героите на Елин- Пелиновото село намирали утеха, пийвайки в кръчмата, побийвайки жените си и в други сиромашки радости.
- Хъшовете тихо пиянстват в кръчмата и чакат да се пукне топчето, за да започнат борбата.
- Всеки българин трябва да се радва, че пияните хъшове са го освободили от робство.
- Баба Тонка – видна българска революционерка, размахала бяла кърпичка, с риск да забележат, че не таи лоши намерения.
- Дон Кихот бил 50- годишен младеж с плешив кон.
- Славяните ловили риба и други горски животни.
- Ахил е с големи силни ръце, космати гърди и атлетично тяло. Хектор е обратен.

Редакционна колегия:

Учениците от клубове "Инсула Европа"

СОУ "Васил Левски" - Роман;

СОУ "Христо Смирненски" - Брезово;

44-то СОУ "Неофит Бозвели" - София;

СОУ "Цанко Церковски" - Полски Тръмбеш

Весели коледни и
новогодишни празници, приятели!